

" مشق شب با بچه ها "

یکی از مسائل جاری والدین در سال تحصیلی، مشق نوشتن کودکان یا طفره رفتن از آن است. در اینجا به برخی نکات در این باره اشاره می کنیم .

گفته های والدین:

- فرزندم بی مسئولیت است و از زیربار مشق نوشتن شانه خالی میکند.
- فرزندم برای دو خط مشق نوشتن هزاربار به بهانه های مختلف (گرسنگی ، تشنگی ، ...) از جا برمی خیزد.
- فرزندم بی حوصله است .
- تمرکز کافی برای نوشتن مشق ندارد.
-

.....

- اگر کودک در ماه های اول مدرسه رغبت چندانی نسبت به مشق نوشتن نشان نمی دهد
 - اگر احساس مسئولیتی در این زمینه نمی کند
 - اگر مدام به بهانه های مختلف از سر جای خود بلند می شود
- به خود نگرانی راه ندهید ، این موارد در ماه های اول شروع سال تحصیلی **طبیعی** است .

گمان نکنید شاگرد تنبلی است و نباید به او امید داشت .

- چطور باید دانش آموز را به انجام تکالیف و مشق نوشتن تشویق و موظف کرد؟
- ۱- **عجله نکنید :**
- صبر و تحمل داشته باشید و مطمئن باشید با رفتار و برخورد مناسب شما مشکل حل می شود
- شرایط انجام تکالیف را برای کودک مهیا کنید (ترجیحا میز و صندلی ، اگر امکانش نبود در یک جای مشخص).

- تکالیف کودک را به تعداد زیاد و مقدار کم تقسیم کنید . به این معنی که هر بار در حد نصف صفحه انجام دهند، استراحت کنند و دوباره برای ادامه انجام تکالیف برگردند.
- با کمک کودک یک برنامه ریزی ساده برای انجام تکالیف ، بازی ، تلویزیون و... داشته باشید ، آنرا روی کاغذ نوشته و به دیوار بچسبانید .
- برای انجام این برنامه ستاره مشخص کنید و در ازای گرفتن ۳ ستاره به وی پاداشی کوچک اما به دلخواه کودک بدهید ، سپس این سه روز را دو برابر کنید و همینطور تا آخر..

۲- آرام باشید:

- عصبانی نشوید، داد زنید، تهدید نکنید، اجبار نکنید، در قدم اول باید آرامستان را حفظ کنید .
- هنگام کار با کودک تلاش کنید جو شاد و خوشایندی به دور از استرس و انتقاد ایجاد کنید و کودک را به انجام فعالیت علاقمند کنید.

۳- مسئولیت بدهید:

- به کودک مسئولیتهای شخصی بدهید که در حد توان وی باشد و بخاطر انجام این مسئولیتهای او را تشویق کنید. انجام تکالیف را به عنوان مسئولیت شخصی دانش آموز معرفی کنید، او را همراهی کنید و بخاطر انجام مسئولیتش او را مورد توجه قرار دهید.

۴- انتظار به جای کودک داشته باشید:

- نوشتن برای کودکان کم سن و سال و به ویژه سالهای اول و دوم دبستان ، تمرکز کردن و هماهنگی بین چشم و دست برایشان خستگی به همراه دارد و این باعث می شود که مدام بگویند: "نمی توانم " و دلیلش را هم نمی داند. پس تکالیف را تقسیم کنید.
- از او همیشه توقع کامل بودن نداشته باشید چون خیلی زود خسته ، دلزده و بی انگیزه می شود . او احساس می کند هرچه تلاش می کند به معیار تمام و کمالی که والدین و مربیان در نظر دارند نمی رسد .
- بخاطر کوچکترین کار مثبت و خوبی که انجام می دهد او را تشویق کنید تا به او انگیزه ادامه دادن بدهید.
- از فرزندتان در حد توان خودش انتظار داشته باشید و او را با کودکان دیگر مقایسه نکنید .

۵- برنامه ریزی هفتگی کنید:

- والدینی که برنامه‌ریزی درستی برای درس و درس خواندن فرزندشان ندارند و از خرید و مهمانی و ... نمی‌گذرند، کودکان هیچ نظمی در دوران مدرسه و ایام تعطیلات احساس نمی‌کند، معمولاً تکالیف مدرسه را جدی نمی‌گیرد و حتی بلد نیست برنامه‌ریزی کند و با به امور مدرسه‌اش نظم بدهد .
- سعی کنید به کودک یاد بدهید که ایام مدرسه نظم و برنامه خاص خود را دارد تا او نیز آن را فرا بگیرد .

۶- در خانه آرامش ایجاد کنید :

دانش آموزی که در محیطی متشنج بزرگ می‌شود، مدام نگران شرایط والدین است ، بی‌قرار است ، تمرکز کافی برای انجام کار ندارد و مدام از انجام تکالیف طفره می‌رود به عبارتی از والدین انتقام می‌گیرد. او به روش خودش انتقام می‌گیرد و آن عصبی کردن شما بابت مشق نوشتن است .

۷- ارزش گفته‌هایتان را حفظ کنید :

تکرار عباراتی از قبیل : مشقت کو؟ مشق نوشتی؟ کو دیکته‌ات و ... باعث عادی شدن و بی‌هوده شدن صدای اعتراض و تذکر شما برایش می‌شود ، بدانید که با این روش هیچ تأثیری در او نمی‌گذارید.